

ATUREM les retallades de drets



la repressió és l'eina dels opressors per a perpetuar l'opressió de nosaltres depèn que faci la seva feina o esdevingui ineficaç sortim al carrer, mostrem-nos com som, derrotem-la !!

LA REPRESSIÓ EXISTEIX

Armes contra manifestants



A l'Estat espanyol els antiavalots dels diferents cossos policials utilitzen, sistemàticament, bales de goma per reprimir manifestacions. Al Principat, els Mossos d'Esquadra han generalitzat aquest tipus d'arma tant en manifestacions reivindicatives com, també, per dispersar grans concentracions de gent, com les celebracions esportives. Darrera el seu ús hi ha, però, la història de moltes desgràcies personals.

L'impacte d'una bala de goma disparada per l'Ertzaintza el passat 29 de maig a Bilbao va provocar la mort, pocs dies després, d'un jove. Només a Catalunya l'any 2011 la tres persones van perdre un ull per la utilització de pilotes de goma per part dels Mossos d'Esquadra i només durant el passat 29 de març, dos nois més. Una bona part dels projectils emprats pels Mossos d'Esquadra tenen un pes de 90gr. i són capaços d'arribar a una velocitat de més de 200m/s (més de 720 km/hora). La seva perillositat ha fet que progressivament es vagin deixant d'utilitzar a molts països. A Catalunya, en canvi, la seva utilització continua sent habitual, encara que el passat 29 de març els Mossos d'Esquadra van reintroduir una nova arma, els gasos lacrimògens.

Cas 4F: una vena als ulls de la Justícia?

El 4 de febrer de l'any 2006 un agent de la Guàrdia Urbana de Barcelona va resultar ferit en el desallotjament d'una festa en un pis del C/Pere Més Baix. La mateixa la Guàrdia Urbana va detenir a quatre joves que passaven pel carrer i que, en la detenció, van patir greus lesions (denunciades per organitzacions de prevenció de la tortura). A partir d'aquí es va construir una acusació on el policia hauria estat ferit pel llançament d'una pedra des del carrer, contradient la versió inicial divulgada per la mateixa Guàrdia Urbana i l'alcalde Jordi Clos. Segons aquesta la lesió hauria estat motivada pel llançament d'un test des de l'edifici. Es dona la circumstància que els agents que van certificar aquest canvi de versió dels fets, que havien estat denunciat per tortures, han sigut posteriorment condemnats a penes de dos anys de presó per haver torturat un noi de Trinidad i Tobago, amb l'agreujant de fals testimoni i manipulació de proves. Mentre, la Patricia, una de les detingudes, es va suïcidar l'any passat aprofitant un permís penitenciari. Actualment, Rodrigo Lanza, l'únic dels joves que continua a la presó, aquests darrers dies ha vist com se li revocava el tercer grau quan li falten set mesos d'una condemna de cinc anys per aquests fets. Tot el procés legal ha estat posat en dubte reiteradament, però en Rodrigo continua a la presó ara amb un tercer grau que reiteradament han amenaçat de retirar-li.

Creixen les denúncies per tortures

La Coordinadora per la Prevenció de la Tortura, formada per diverses organitzacions de defensa dels drets humans, ha fet públic a inicis de mes el seu informe sobre la tortura a l'Estat espanyol l'any 2011. A partir de les informacions recollides i analitzades, i un cop contrastada la seva fiabilitat, l'informe recull un total de 280 casos de tortures i maltractaments que haurien afectat a 853 persones. Per tercer any consecutiu ha crescut el nombre de casos denunciats, mentre que la xifra de persones afectades és la més alta dels 8 anys enregistrats. Només Catalunya concentra 40 situacions denunciades, amb més de 240 persones afectades, prop del 29% del total de víctimes. Els Mossos d'Esquadra, amb 17 casos i 213 persones afectades és la policia autonòmica que ha rebut més denúncies, i mostren un especial acarnissament cap els moviments socials. Paral·lelament, les denúncies contra maltractaments, tortures i abusos policials sistemàticament topen amb barreres i traves als jutjats. Un cas recent és l'arxivament de la denúncia col·lectiva contra els Mossos d'Esquadra per les pallisses durant l'intent de desallotjament de la Pça. Catalunya el 27 de maig de 2011.

La repressió cerca condicionar les conductes individuals i col·lectives. Els estats capitalistes, com a garants d'un sistema injust des de la seva arrel, utilitzen la repressió sistemàticament per a acomplir la seva funció. De vegades la repressió és evident i manifesta. En d'altres és molt més subtil. En tots dos persegueix, no obstant, mantenir l'explotació i l'opressió i desarticular les resistències.

Al llarg dels darrers mesos la societat catalana hem patit una certa escalada repressiva. La utilització de la força per part del poder polític i econòmic és més evident i s'amaga menys quan opta per "forçar la llei" o, inclús, "anar-hi més enllà". L'enduriment d'algunes mesures, com el nombre de detencions, la duresa d'algunes càrregues policials, el control de manifestacions i l'empresonament de vaguistes en són exemples il·lus-

Empresonats

En una actuació sense precedents, el Departament d'Interior de la Generalitat en porta a la presó 6, tots militants d'organitzacions socials i sindicals.

Alguns jutges i periodistes col·laboren amb aquesta estratègia de repressió.

La pressió al carrer continua, i fet sortir en llibertat a tots els presos.

El Dani, l'Isma, el Javi, la Laura, el Rubén i l'Andreu poc s'esperaven, quan feien i difonien la vaga general del 29 de març que anirien a la presó per fer-ho. I així ha sigut. El Javi, l'Isma i el Dani van ser detinguts, junt amb més de 60 persones més, el mateix dia 29 de març a Barcelona. Ells van ser els primers a passar a disposició judicial i la titular del jutjat núm. 18 de Barcelona en va decretar la presó sense fiança davant el "risc de fugida", la "reiteració delictiva" i la celebració, a Barcelona de la cimera del Banc Central Europeu a principis de maig. L'Isma i el Dani, membres de l'AEP, havien tallat un carrer, la Diagonal, un dia de vaga general. El Javi havia participat en un piquet al Centre Comercial Glòries, que va acabar amb una càrrega policial i 3 detinguts més. En tots els casos es tractava d'activitats convocades per organitzacions d'estudiants, veïnals, socials i sindicals. El 4 de maig van sortir en llibertat. L'Audiència de Barcelona, desautoritzant la jutgessa que instrueix en cas, en va decretar la llibertat sense fiança.

La Laura Gómez, secretària d'organització de la CGT de Barcelona, va ser detinguda el 24 d'abril al matí, quan anava a treballar. L'endemà el titular del jutjat d'instrucció núm. 24 de Barcelona en va decretar presó preventiva sense fiança per haver participat en un acte simbòlic, similar als efectuats en altres ocasions en el mateix lloc, organitzat pel seu sindicat davant la Borsa de Barcelona. No va fer cap cas de la manca d'antecedents penals de la Laura, ni del seu arrelament laboral i familiar. En canvi, seguint l'atestat policial, el jutge li va imputar fins a cinc delictes, que poden suposar una petició fiscal de més de 30 anys de presó. La Laura no és la única sindicalista represaliada penalment per la vaga general. Altres afiliades i afiliats de la CGT i la CNT-AIT han estat denunciades per delictes penals. Un afiliat de la COS apareix a la llista feta pública pel Departament d'Interior i, fins i tot, dos delegats de CCOO i UGT a la Seat van ser detinguts unes



hores. Finalment, la Laura va sortir en llibertat el dia 17 de maig, en aquesta ocasió havent de pagar una fiança de 6.000 € i la prohibició de participar en actes reivindicatius.

Dos joves del barri de Sants, han sigut, de moment, les darreres persones en ingressar a la



X. DESENMASCAREM-LA

tratus. Mentre cada cop més sectors ens coordinem i alcem la veu per a defensar els nostres drets socials i laborals, les institucions econòmiques i polítiques del capitalisme adopten cada vegada una lògica més bel·licista. Són conscients de la seva debilitat i per això recorren a la força i, especialment, la seva millor arma: la POR.

El 16 de juny milers de persones tornarem a dir que, de por, poca ens en queda. Que s'ha esmunyit a mesura que ens han anat robant drets. Els darrers mesos ho hem dit cada vegada més alt. El dissabte 16 de juny hi tornarem. Amb dignitat. Amb fermesa. Però també amb l'alegria de saber que existim i que som MILIONS.

Aquesta publicació és fruit d'aquesta convicció. De voler vencer la por, identificant la repressió, algunes de les seves formes i els seus responsables.

s per fer vaga

a Generalitat de Catalunya deté més d'un centenar de vaguistes i cala.

guerra contra la protesta social.

os excepte l'Andreu.

presó per la vaga general del 29 de març. Són el Rubén i l'Andreu, membres de l'assemblea del CSA Can Vies i, l'Andreu, també militant de Maulets. Tots dos van ser detinguts el 30 de maig, dos mesos després de la vaga. Tots dos havien participat en un dels piquets promoguts per les organitzacions socials del seu barri. Aquell mateix dia i l'anterior vuit joves més, molts militants d'organitzacions de l'Esquerra Independentista, també havien estat detinguts. Tant a ells com a l'Andreu i al Rubén se'ls van imputar diversos càrrecs, entre ells el del delictes d'integrar una organització criminal. L'escalada repressiva pujava un esglaó més, utilitzant un article del codi penal que ataca les organitzacions tot i que els seus intents d'aplicació a Catalunya en situacions similars (com en el cas del jove de Torà, Núria Pórtulas o dels 3 de Gràcia) sempre han acabat sent rebutjats judicialment. Finsalment, el jutge va decretar presó sense fiança per en Rubén i l'Andreu. La tarda del dilluns 11 de juny en Rubén ha sortit en llibertat sense fiança decretada pel jutjat d'instrucció núm. 15 de Barcelona. De moment, l'Andreu segueix a la presó.

En total, i fins avui, els Mossos d'Esquadra han detingut prop d'un centenar de persones a Catalunya per la vaga general del 29-M, la majoria a Barcelona. A Tarragona també n'hi ha hagut unes quantes. En molts casos la detenció s'ha fet únicament per lliurar-los una citació, actuació que generalment s'acostuma a fer mitjançant una comunicació per correu. El Departament d'Interior està escenificant una repressió sense precedents a casa nostra. Alguns mitjans de comunicació col·laboren, promovent una falsa alarma social tot distorsionant alguns fets, en aquesta estratègia cada vegada més bèl·lica contra la protesta. Contra la defensa de drets. Contra la lluita per la justícia social.



**ESCRIVIM A L'ANDREU
trenquem l'aïllament**



Andreu Curto Baiges
Centre Penitenciari Brians 1
Apartat de Correus 1000
08760 Martorell



Punxa la criminalització de la vaga del 29-S

La vaga general del 29-S també va concloure amb més d'una cinquantena de detencions a Catalunya, la majoria d'elles a Barcelona. La repressió de piquets i manifestacions va comportar dures actuacions policials, tant a la capital catalana com a altres localitats, com Mataró. En el cas de Barcelona, els Mossos d'Esquadra van aprofitar l'excusa dels disturbis per a desallotjar el Banc Okupat de Plaça Catalunya, tot i no tenir cap ordre judicial, en una actuació clarament il·legal. Els mitjans de comunicació i les administracions públiques van iniciar una campanya d'estigmatització de la protesta a fi de frenar el creixent rebuig popular a les retallades laborals i socials, assenyalant col·lectius, sindicats i mitjans de comunicació alternatius. A data d'avui, la majoria de judicis celebrats han acabat amb l'absolució de les persones encausades, fet que desautoritza les actuacions policials i les acusacions mediàtiques.

CIE, espais d'impunitat



Els Centres d'Internament d'Estrangers (CIE) tècnicament no són presons. Però en ells s'hi amunteguen varis milers d'immigrants sense papers a l'espera de ser deportats al seu país d'origen. Tot i no ser presons, els reclusos no en poden sortir, tenen les visites molt restringides i en ocasions han patit pallisses i assetjament per part dels vigilants, segons múltiples denúncies d'organitzacions de defensa dels drets humans. Són, en paraules

de Cristina Fernández Bessa, advocada de l'Observatori del Sistema Penal i Drets Humans de la UB, "espais d'impunitat" que "estan gestionats de manera discrecional a criteri del director del centre". Tot i que no hi ha dades oficials, es calcula que al conjunt de l'Estat, aquests presos sense pràcticament drets, són uns 16.000. D'ells la meitat ni tan sols mai arribarà a ser deportada.

Lluita antirrepressiva a la xarxa

Organitzacions antirrepressives

- Alerta Solidària: www.alertasolidaria.org/
- Solidaritat Antirrepressiva de Terrassa: www.sat-terrassa.cat/
- Rereguarda en Moviment. Plataforma solidària contra la repressió: <http://rereguardaenmoviment.wordpress.com>

Grups de suport a presos/es del 29-M

- Grup de suport a l'Andreu i el Rubén: <http://andreullibertat.wordpress.com/>
- Grup de suport a la Laura: <http://laurallibertat.wordpress.com/>

Materials antirrepressius i de denúncia:

- Guia antirepressiva (CGT-Catalunya): www.cgtcatalunya.cat/IMG/pdf_Guia_Antirepressiva_Bona_i_Def.pdf
- Informe tortura 2011: www.prevenciontortura.org/lang-pref/ca/
- STOP bales de goma: <http://stopbalesdegoma.org/>





LLIBERTAT ANDREU

MANIFESTACIÓ | Ds. 16 Juny | 11.30 Conselleria Interior

Per tal de sortir de la crisi econòmico-financera, els governs català i espanyol han apostat per un programa d'ajustos estructurals que implica una seriosa degradació de les condicions de vida de tota la població: per poder donar cobertura a aquestes retallades, han promogut una escalada de violència econòmica, institucional, judicial, mediàtica i policial. Enlloc de processar els responsables de la crisi, han optat per rescatar els bancs que van generar la bombolla financera, per amnistiar el frau fiscal i per un paquet de reformes i retallades que violenten les nostres vides: la reforma del sistema de pensions; la reforma laboral i de la negociació col·lectiva; la modificació de la Constitució per fixar el dèficit públic i els anuncis de reforma de la llei d'avortament i del codi penal. Aquesta darrera pretén instaurar un autèntic estat d'excepció en l'exercici dels drets i llibertats.

Les retallades pressupostàries a l'educació, a la sanitat i als serveis socials, als pressupostos de cooperació, l'ajut a les famílies, a les dones en situació de violència masclista, a les persones en situació d'exclusió social o de diversitat funcional (dependència), a la promoció de la igualtat de gènere, ens aboquen a un augment de les desigualtats, la pobresa i l'exclusió a nivells mai vistos en els darrers 50 anys.



Milions de persones, organitzacions socials, sindicals i polítiques ens hem mobilitzat en contra d'aquestes mesures i portem molts anys mobilitzant-nos denunciant aquest sistema capitalista que és la causa de totes aquestes desgràcies i misèries que pateix la societat avui en dia; i en aquest sentit vam sortir al carrer el passat 29 de Març (com ja ho varem fer el 29 de setembre de 2010 i ho continuarem fent) en una jornada de Vaga General que intentava aturar l'economia, tot i que fos un dia, i mostrar la nostra força social als poderosos, a l'hora de conscienciar a la classe treballadora que l'organització i la lluita és l'únic camí per aturar aquestes polítiques regressives; una vaga on milions de persones vam sortir al carrer a tot l'Estat participant en piquets, tallant carreteres i bloquejant els transports, organitzant-nos als nostres barris o viles i aturant les fàbriques, universitats i els centres de treball; una vaga que només havia de ser el començament per continuar organitzant-nos i fent-nos forts per a futures vagues i coordinant-nos en tot els sectors en lluita i caminar cap a una Vaga General Indefinida que és la única manera (com ens estan ensenyant els companys de la mineria i el transport) per fer front a aquestes polítiques i aquest sistema que ens ofega. Aquesta Vaga General del 29M va ser un èxit, especialment a Catalunya i concretament a Barcelona, amb milers de persones desafiant les seves normes de joc. Es va atacar allà on fa mal, la economia, l'Estat i el capital ho saben i la resposta ha estat l'assetjament i la repressió policial: milers d'identificacions, multes, detencions, i nombrosos episodis de brutalitat policial (com els gasos lacrimògens a la Vaga del 29Març) que, a més, s'han saldat amb total impunitat, tant a nivell judicial com institucional; les 79 detencions d'aquell dia i les 18 detencions a posteriori amb demandes de presó per part de la fiscalia per a tots, que van acabar amb l'empresonament fins a dia de avui de Dani, Isma, Javi, Laura, Rubén i Andreu; Dani, Isma, Javi, Laura i Rubén van poder sortir, la companya sota fiança de 6.000€,

Per tot això, exigim

- Derogació de la reforma laboral i de les pensions i finalització de les retallades socials
- La llibertat immediata de l'Andreu, l'absolució d'en Javi, Dani, Isma, Laura i Rubén, i l'amnistia de totes les persones condemnades així com l'arxivament de les causes i denúncies presentades als qui lluiten i participen en les mobilitzacions de resistència a les retallades estructurals.
- L'absolució de totes les companyes detingudes a les Illes Balears: les 16 persones detingudes la setmana passada per les protestes contra Bauzà i les 4 que seran jutjades el 18 de juny pels fets de la Diada del

mentre que l'Andreu encara continua en presó preventiva a espera de judici. Tots ells per participar de piquets durant la Vaga General del 29 de març passat.

Quan s'agreguen les desigualtats i es contesta amb la repressió qualsevol forma de protesta o resistència, el conflicte social està servit. Sobren exemples històrics: la repressió contra el moviment okupa de finals dels 90, les lluites anticapitalistes de principis dels 2000, la repressió policial als estudiants per l'aplicació del Pla Bolonya, i les últimes vagues generals i primers de Maig combatius, i la repressió als miners de aquest dies...en són alguns. Aquí i ara, quan ens acostem als sis milions de persones aturades al conjunt de l'Estat i els prop de 1,3 milions als Països Catalans, quan s'instaura un règim de semi-esclavisme al món laboral, s'esmicolen les conquestes socials que han costat segles de lluites i la frustració s'arrela en la població, quan les mobilitzacions contra reformes i retallades no troben resultats tangibles, el desencís està esclatant als carrers.

Rebutgem la repressió i les càrregues policials als companys miners d'Astúries, Lleó i Castella i altres conques mineres en Vaga Indefinida defensant els llocs de treball de les mineries, protestant per la reducció en més d'un 60% de les ajudes al sector, Vaga que dura des de el 19 de Maig. Els treballadors dels transports de les províncies mineres també han anunciat vaga indefinida en solidaritat i una vaga general per el proper 18 de Juny a totes aquestes províncies. Aquestes vagues estan sent reprimides amb duresa per les forces repressores i silenciades des dels medis de comunicació perquè saben que una protesta generalitzada pot ser l'inici de quelcom més gran que volen evitar.

Els governs català i espanyol, junt amb els mitjans de comunicació estan promovent una lectura estereotipada del que succeeix, creant enemics públics 'de manual' (violents, estrangers, ciberterroristes...) generant un clima de terror per legitimar les mesures impopulars i il·legítimes adoptades, fins i tot convidant a la població a denunciar a altres persones a través de pàgines web de la policia. Rebutgem igualment la manipulació dels mitjans de comunicació que distorsionen les accions de lluita dels moviments socials i les vinculen a la violència gratuïta relacionant-les amb el futbol i les borratxeres, quan aquesta violència, és la ràbia del poble.



Nosaltres diem que és urgent i necessari obrir un procés de reflexió col·lectiva sobre les causes de la creixent conflictivitat social, que assenyali com a origen d'aquestes violències els ajustos estructurals, i no es quedi en donar explicacions estereotipades de les seves conseqüències, també que intenti explicar que l'Estat i el Capital són els que monopolitzen la violència legal, exercida per policies, funcionaris i jutges. No s'hi val camuflar com a qüestions de ordre públic conflictes que són socials i polítics. No serà amb criminalització i repressió com aturaran l'escalada de violència que han desfermat aquestes polítiques, sinó amb justícia social i processos democràtics des de la base.

2010 i l'arxivament dels centenars de sancions per la Primavera Valenciana.

- L'eliminació dels cossos repressius i la prohibició de les bales de goma i els gasos lacrimògens
- La Derogació de la Llei d'Estrangeria i el tancament dels Centres d'internament d'Estrangers
- La dimissió de Felip Puig, Manel Prat i de Jorge Fernández Díaz
- Aturar la repressió als companys en vaga indefinida d'Astúries, Lleó i Castella i altres conques mineres.

AEP, Alerta Solidària, Assemblea de Nou Barris, Assemblea de la Vila de Gràcia, CAJEI, CGT, Coordinadora Laboral i Suport Mutu 15M, CNT de Catalunya, Corrent Roig, COS, CUP, Endavant, Grup de Suport de Rubén i Andreu, IAC, Maulets, MDT, Rereguarda en Moviment, SEPC, Xarxa d'Economia Solidària.